

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 46

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ὁ Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά—Ἐκθεσίς τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευ-
τικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα τῇ Α. Θ. Π. καὶ παραπεμ-
φθεῖσα εἰς τὰ Δύο Σώματα πρὸς μελέτην καὶ ἔγκρισιν—Σω-
φροσύνη—Ἡ διαφορά τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου πρὸς τὸν Φιλώ-
νειον ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου—Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Θ. Π. ἐν τοῖς ἀνακτόροις. — Προχθὲς
Τετάρτην ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχόντος Μεγάλου
Λογοθέτου Σταυράκη βεβή Ἀριστάρχου μετέβη εἰς τὰ
ἐν Γιλδίζ ἀνάκτορα ὅπου ὑποβόλη τῇ Α. Α. Μ. τῷ
μεγαθύμῳ Ἀνακτι ἡμῶν Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ τὴν
θερμὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας
ἐπὶ τῇ προσφάτῳ προσλήψει εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς
σχολὰς ἑνδεκα ὁμογενῶν νέων ὡς ὑποτρόφων τῆς
Α. Α. Μ.

—Ἱ. Σύνοδος. — Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου ἀδικοθετήσαντος συνεπέχετο κρυολογήματος,
τῆς τακτικῆς συνοδικῆς συνεδρίας τοῦ παρελθόντος
Σαββάτου προήδρευεν ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν ἁγίων
συνοδικῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δέρκων Καλ-
λίνικος.

—Διορισμοί. — Ἐν τῇ τακτικῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ
τῆς παρελθούσης Τρίτης γενομένη ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τῆς Α. Θ. Παναγιώτητι, ἀναλαβούσης ἀπὸ τῆς ἐλα-
φρᾶς ἀδιαθεσίας Αὐτῆς, ἐγένοντο οἱ ἐπόμενοι διορι-
σμοί: Μέλη κληρικὰ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου διωρί-
σθησαν οἱ σεβασμιώτατοι μητροπολίται Μηθύμνης
Στέφανος καὶ Λιτίτσης Νικηφόρος ἀντικαταστήσαντες
ὁ μὲν πρῶτος τὸν ἀποχωρήσαντα μητροπολίτην Ρόδου
Ἰωακείμ, ὁ δὲ δεύτερος τὸν ὡσαύτως ἀποχωρήσαντα
μητροπολίτην Μαρωνείας Κωνστάντιον.

Μέλος δὲ τῆς ἐφορείας τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολο-
γικῆς Σχολῆς διωρίσθη ὁ σεβασμιώτατος μητροπολί-
της Γρεβενῶν Δωρόθεος, ἀντικαταστήσας τὸν μητρο-
πολίτην Ρόδου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν παρεκάλησε τὸ πρῶ-
τον καὶ ὁ ἄρτι ἀρριζόμενος σεβασμιώτατος μητροπο-
λίτης Βάρνης Παλὺκαρπος.

Ἐν δὲ τῇ χθесινῇ συνεδρίᾳ διωρίσθησαν πρόε-
δρος τῆς Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ σεβασμιώτατος
μητροπολίτης Μεσημβρίας Χαρίτων, πρόεδρος τῆς
ἐπιτροπῆς τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης ὁ σεβασμιώ-
τατος μητροπολίτης Βάρνης Πολύκαρπος, καὶ μέλος
τῆς Εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὁ σεβασμιώτατος ἅγιος
Λιτίτσης Νικηφόρος.

—Ἐπέτειος ὀνόματος. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ,
μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου, ἦγε τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορ-
τὴν ἡ Α. Π. ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος,
ὃν καὶ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπισκέψατο ἡ Α.
Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, οἱ σεβασμιώτατοι
ἅγιοι συνοδικοί, πᾶμπλου ἕτερον πλῆθος ἐγκρίτων
κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων, οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλ-
ληλοι καὶ οἱ προϊστάμενοι καὶ ἐπίτροποι τῶν ἐνοριῶν
τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

—Ἰωακείμειον Παρθεναγωγείον. — Τῆς ἐφορείας
τοῦ Ἰωακείμειου Παρθεναγωγείου ἀνακοινωσάσης εἰς
τὸ ἐντιμον Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ὅτι ἀπεχώρησαν τῆς
ἐφορείας τοῦ παιδευτηρίου οἱ ἐκ τῶν τέως ἐφόρων
αὐτοῦ Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Ἀπο-
στολίδης, τὸ Συμβούλιον προβὰν εἰς ἀντικατάστασιν
αὐτῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς
ἐξέλεξε τοιοῦτους τὸν ἐλλόγιμον Ἰωάννην Χλωρόν,
Διευθυντὴν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὀθωμανικῶν
Γραφείων καὶ καθηγητὴν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ
τὸν Φραντζῆν Μεζίκην φαρμακέμπορον.

— *Πατριαρχικαὶ προσήσεις.* — Ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε χθές διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου Ἰωάννου Τανταλίδου τὰς πατριαρχικὰς αὐτοῦ προσήσεις καὶ εὐχὰς τῇ Α. Ε. τῷ νέῳ πρεσβευτῇ τῆς Σερβίας στρατηγῷ Σάββη Γκρούιτς ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀφίξει αὐτοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀπεσταλμένων ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε τὰς εὐχὰς Αὐτῆς καὶ τῇ Α. Ε. τῷ τέως πρεσβευτῇ Τ. Μιγίχτοβιτς ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

— *Ἐπισκέψεις.* — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἡ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημοῦντος Χρ. Μητσοπούλου, ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡ Α. Ε. ὁ τέως ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας Τσέδα Μογίχτοβιτς ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀπικαιρετίσας καὶ ἐξαιτησάμενος τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

Ὡσαύτως ἐπισκέψατο αὐθημερόν τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὁ ἄρτι εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφικόμενος Γάικας Χρυσούλης, δικαστικὸς πάρεδρος τοῦ ἐνταῦθα ἐλληνικοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Προχθὲς ὡσαύτως ἦλθεν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐν συνοδίᾳ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπιτρόπου τοῦ Π. Τάφου ἀγίου Νεαπόλεως Ἀρσενίου, ὃν προηγουμένως εἶχεν ἐπισκεφθῇ, ἡ Α. Ε. ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετροπόλει Ἑμμ. Τομπάζης. Τῆς Α. Θ. Π. ὁμῶς ἀποῦσης κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, τὴν Α. Ε. ἐδέξατο ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος.

Ἡ Α. Θ. Π. χθὲς μεταβὰς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν ἀντεπεσκέψατο τὸν ἐπανακάμψαντα ἐξοχ. πρεσβευτὴν Ν. Μαυροκορδάτον. Ἐκ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας μεταβὰς ἀντεπεσκέψατο τὸν ἐσχάτως ἐπισκεψάμενον Αὐτὴν ἐξοχ. πρεσβευτὴν τῆς Ὀλλανδίας Βέκερλιν.

— *Πατριαρχικαὶ προσήσεις.* — Τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀξιολύτου Μηνᾶ Μαρχσόγλου ἄγοντος τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορτήν, ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασεν αὐτῷ τὰς συγχαρητηρίους αὐτοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου.

— *Ἀγιοταφικὸν Μετόχιον.* — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, ἐτελέσθη ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Π. Τάφου, ἐνθα, ὡς γνωστόν, ὑφίσταται ἁγίασμα τοῦ ἁγίου, πανηγυρικὴ λειτουργία χοροστάτου ἑκτοῦ σεβασμιωτάτου ἐπιτρόπου τοῦ Π. Τάφου ἀρχιεπισκόπου ἀγίου Νεαπόλεως.

— *Ἀποκομὴ βαθμοῦ.* — Εὐαρέστως ἀναγράφωμεν ὅτι ἡ Σ. Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε τῇ Α. Ε. τῷ Ἀβραάμ Βαπορίδῃ ἐφέντῃ, ἐξελεγκτῇ τῶν ἐλληνικῶν βιβλιοπωλείων καὶ τυπογραφείων τὸν α'. βαθμὸν α'. τάξεως.

— *Ἐγγραφή ἐκλεξιμῶν εἰς ἀρχιερατείας.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐνεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εἰς ἀρχιερατείας ἐκλεξιμῶν προτάσει μὲν τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἀμασειᾶς Ἀνθίμου ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύμνης Φώτιος Παχιώτης, προτάσει δὲ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Λέρου-Καλύμνου Ἰωάννου ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φώτιος Γεωργιάδης, καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις Χαλκηδόνος.

— *Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων.* — Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Μακκαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν, περιοδεύων νῦν ἀνὰ τὴν Γάζαν, ἐκ τοῦ συνέγγυς θέλων ἵνα μελετήσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ.

— *ὑποθέσεις ἀρχιεπισκόπου Δελικάνη.* — Συμπληροῦντες τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καλλινίκου Δελικάνη γραφέντα σημειούμεν ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 9ης μεσοῦντος λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων παραπεμφθεῖσαν αὐτῇ ἔκθεσιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐνέκρινε μὲν τὴν ὀριστικὴν ἀποχώρησιν τοῦ εἰρημένου ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῇ ἐποπτείας, ἐπεφυλάξατο δὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

— *Συνεδρία δύο Σωμάτων.* — Σήμερον συγκροτηθείσης κοινῆς τῶν δύο Σωμάτων συνεδρίας, ἐξηκολούθησεν ἡ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων σύσκεψις. Κατὰ ταύτην ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ζαπείου ὁ ἅγιος Βάρνης Πολύκαρπος ἀντὶ τοῦ ἀγίου Ρόδου, ἅμα δὲ ἐνεκρίθη καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀρχιμ. Δελικάνη.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα τῇ Α. Θ. Π. καὶ παραπεμφθεῖσα εἰς τὰ Δύο Σώματα πρὸς μελέτην καὶ ἔγκρισιν*.

Τὸ ὡς ἄνω ζήτημα περὶ διαιρέσεως τῶν τάξεων εἰς τμήματα θὰ λαμβάνηται ἐκάστοτε ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῆς πληθύος τῶν μαθητῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐκάστης σχολῆς, ἐν αἷς δὲ σχολαῖς λειτουργεῖ τάξις

* Συνέχεια ἀπὸ σελ 486—488.

μετὰ πλειόνων μαθητῶν καὶ ἐνὸς διδασκάλου, συνεπεία τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας αὐτῶν ὑφίσταται δὲ ἀνωτέρα τάξις μετὰ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ μαθητῶν, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσλαμβάνηται ἐν τῇ πολυπληθεῖ τάξει καὶ ἕτερος διδάσκαλος διαιρουμένη εἰς δύο τμήματα, καταργῆται δὲ ἡ ἀνωτέρα τάξις συμφώνως προγενεστέρα ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς περὶ λειτουργίας τάξεως σχολῆς περιλαμβανούσης ὡς κατώτερον ὅριον 10 τοῦλάχιστον μαθητῶν. Ἐνεκρίθη δὲ καὶ ἡ πρότασις περὶ προμηθείας ὀργάνων ἐν ταῖς σχολαῖς, διδασκομένων ἐν τῷ μεταξὺ ἀνελλιπῶς τῶν φυσικῶν καὶ λοιπῶν μαθημάτων μέχρι τῆς προσκλήσεως τοιούτων ὀργάνων καὶ ἀπηγορεύθη ἡ χρῆσις ἀνθρωπίνων σκελετῶν ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς κατὰ τὸ μάθημα τῆς σωματολογίας διδασκόμενον τὸν τεῦθεν ἐπὶ πινάκων, ἐτροποποιήθη δὲ καὶ ἡ πρότασις τοῦ συνεδρίου περὶ διδασκαλίας ὑπὸ εἰδικῶν τῶν φυσικῶν καὶ τεχνικῶν μαθημάτων, προτιμωμένων τῶν μαθημάτων κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὠρολογίου τῶν εἰδικωτέρας γνώσεις κεκτημένων διδασκάλων, ὧν ἡ ἐκλογὴ ἐπαφίεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐφόρίας καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς οἰκείας σχολῆς.

ε'.) Τὸ Ἐκπαιδ. Συνέδριον παρεσκεύασε δι' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρόγραμμα δημοτικῆς ἐκπαίδευσέως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἰσχύι προγραμμάτων τῶν δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν σχολῶν, συνοπτικὸν μὲν καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς συντεταγμένον, ὡς σχέδιον πρὸς σύνταξιν τοῦ γενικοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος χρησιμεῦον, ἀρτίαν δ' ὅσον οἶόν τε καὶ αὐτοτελῆ περιέχον τὴν δημοτικὴν παιδείαν, δι' ἧς παρέχονται κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀναγκαῖα στοιχεῖα καὶ ἐπαρκεῖς γνώσεις τοῖς πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον ἀμέσως ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει αὐτῶν ἀποδιδόμενοις. Τὸ εἰρημένον πρόγραμμα προωρισμένον διὰ τὰς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως σχολὰς τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαίδευσέως οὐδὲν ἀναγράφει νέον μάθημα, διότι τὰ ἐν τοῖς παλαιοῖς προγράμμασιν ἀναφερόμενα μαθήματα ἐθεωρήθησαν ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὸν βίον καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μαθητῶν, θεωρηθείσης ἀνεπαρκοῦς διὰ τὴν ἐνταῦθα πρωτεύουσαν τῆς τετρατάκτου δημοτικῆς παιδείας, παρέστη ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως ἐπτατάκτου προγράμματος, δι' οὗ καταρτίζονται ἀρτιώτερον οἱ μαθηταὶ ὡς ζῶντες

ἐν τῇ αὐτῇ μεγαλοπόλει, διὸ καὶ ἐν πρόγραμμα ἀντὶ τῶν δύο παρεσκευάσθη διὰ τὴν πρώτην ἐκπαίδευσιν, τοῦ τετρατάκτου περιεχομένου ἐν τῷ ἐπτατάκτῳ καὶ μὴ θεωρουμένων ἀνεξαρτήτων τούτων ἀπ' ἀλλήλων. Ἐπειδὴ δὲ παρατηρήθη ὅτι κατὰ τὸ κυκλικὸν λεγόμενον σύστημα τῆς διδασκαλίας κατατέμενεται μὲν ἡ παιδεία εἰς αὐτοτελῆ τετραετὴ κύκλον, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ πάντα βάσιμον, καθ' ὅσον ἐν τῇ τετρατάκτῳ δημοτικῇ σχολῇ ἀδύνατον ν' ἀποκτήσῃ ὁ παῖς παγίας γνώσεις, διὰ τοῦ διαδοχικοῦ δ' ἀφ' ἑτέρου συστήματος τοῦ ἀνευ διαβαθμίσεως ἐπιτυχῶνεται ἀρτιότης ὕλης, ἐγένετο κατὰ ταῦτα δεκτὴ κατ' ἀρχὴν ἡ γνώμη ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου περὶ παραδοχῆς ἐν τῷ προγράμματι ἐνιαίας παιδείας ἀνευ διαβαθμίσεως ἀντὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος πρώην παιδευτικοῦ συστήματος τῶν δύο βαθμίδων. Τὸ διαληφθὲν συνοπτικὸν πρόγραμμα τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ Ἐκπαιδ. Συνέδριον καὶ διασκεψάμενον ὅτι βάσις κυρίως τῆς δημοτικῆς παιδείας τυγχάνει ἡ μητρικὴ γλῶσσα, ἧς ἡ ἐκμάθησις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ὁμολογουμένως καὶ μείζονα σπουδὴν ἐπιβάλλει καὶ ἱκανὸν χρόνον ἀπαιτεῖ, ἀναγκαῖα δὲ ἀφ' ἑτέρου καθίσταται πλείστων ἕνεκα λόγων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν γαλλικῆς καὶ τουρκικῆς ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς ἐθεώρησε καλὸν τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον, εἰς τὴν εὐδωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου τῆς ἐκπαίδευσέως ἀποβλέπον, ἵνα κατὰ τὰ πρῶτα τέσσαρα ἔτη ἐκπαιδεύηται καὶ μορφοῦται ὁ παῖς ἐν τῇ μητρικῇ αὐτοῦ γλώσσῃ, διδασκομένων τῶν ξένων γλωσσῶν μετὰ τὴν διάνυσιν τῶν ἐτῶν τούτων ἐν ταῖς μετὰ ταῦτα ἀνωτέραις τάξεσι. Μὴ ἐπιτυχανομένης δὲ ἐντὸς τριετίας τῆς σπουδῆς τῶν ξένων γλωσσῶν, ὧν ἕνεκα οὐδὲ ἡ ἴδρυσις εἰδικῶν Σχολῶν ἀποβαίνει δυνατὴ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γλωσσῶν τούτων καὶ τῆς μητρικῆς, ἐξηνέχθη ἡ γνώμη ἵνα ἐπεκταθῇ ἡ δημοτικὴ παιδεία ἀπὸ ἐπταετοῦς εἰς ὀκταετὴ ἀνευ διαβαθμίσεως· οὐ μόνον δὲ διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἱκανῶς ἀνακουφίζεται ἡ διδασκαλία τοῦ προγράμματος ἕνεκα τοῦ φόρτου διὰ τὴν ἀναγραφὴν ἐν αὐτῷ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν ξένων γλωσσῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολίτου συνάδει ἡ ἐπέκτασις αὕτη τῆς παιδείας· πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ μέτρου τούτου καὶ οἰκονομικῶς ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ συνδυασμὸς Σχολῶν καὶ καταργη-

θῶσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ καὶ τὰ τμήματα τῶν Νηπιαγωγείων, μὴ ἐκτελούντων τὸν προορισμὸν αὐτῶν ὑφ' οὓς ὅρους νῦν λειτουργοῦσι παρ' ἡμῖν, μὴ πραγματοποιουμένου δὲ τούτου νὰ θεωρῶνται τοῦλάχιστον τὰ ὑπάρχοντα τοιαῦτα Νηπιαγωγεῖα τὰ μὲν εἰς δύο τμήματα διηρημένα ὡς προπαρασκευαστικά διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν δημοτικῶν Σχολῶν, τὰ δὲ εἰς ἓν διὰ τὴν Α'. Καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ἀνωτέρας τάξεις ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν ἐκ παραλλήλου διδασκομένων ἀπὸ τῆς ε' τάξεως, ἐνθα ἡ γαλλικὴ θὰ διδάσκηται διὰ τῆς μπητρικῆς μεθόδου ἐν τῇ Α'. ἐξαμηνία, πρὸς τελεσφόρον δὲ διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν οὕτω τῶν γονέων ν' ἀποστέλλωσι τὰ ἴδια αὐτῶν τέκνα εἰς ξένας σχολὰς, προϋτάθῃ ἡ γνώμη ἵνα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς δημοτικῆς σχολῆς διατεθῶσιν αἱ πλεονάζουσαι ὥραι ἕνεκα τῆς προστεθείσης Η' τάξεως εἰς ἐνίσχυσιν τῆς διδασκαλίας τῶν γαλλικῶν καὶ τουρκικῶν, οὕτως ἐπαρκῶς διδασκομένων τῶν μαθημάτων τούτων ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει, ὥστε οἱ μαθηταὶ ταύτης νὰ δύνανται ν' ἀκούσωσι καὶ βοηθητικὰ μαθήματα εἰς ξένας γλώσσας.

Ἡ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς ἄνω γνωμοδοτήσεις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου, τὴν μὲν περὶ ἐνιαίας ὀκταετοῦς παιδείσεως ἀνευ διαβαθμίσεως πρότασιν ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διαβάθμισις μαθημάτων τινῶν ἐν τῇ 4ῃ τάξει ἀποβαίνει ἀπαραίτητος, διότι ἡ πλειοψηφία τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κέκτῃται πρόγραμμα μαθημάτων μέχρι τοῦ τετάρτου ἔτους διῆκον, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῶν φοιτῶντων εἰς τὰς σχολὰς ταύτας ἀποσύρονται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν μαθημάτων τῶν τεσσάρων τάξεων, ἀνέθετο τὴν ἐντολὴν εἰς τὴν συντακτικὴν ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ἐπιτροπὴν, συσταθεῖσαν κατὰ ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συνεδρίου ἐξ ἐιδικῶν προσώπων, ὅπως, εἰς ὅσα ἂν μαθήματα αὕτη ἐγκρίνῃ, διασκευάσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ὕλην τοῦ προγράμματος οὕτως ὥστε τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα νὰ ἀποτελῶσιν αὐτοτέλειαν τινα καὶ σταθμὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ 4ου ἔτους, μὴ ἀναφερομένης ὅμως ρητῶς τῆς διατάξεως ταύτης ἐν τῷ προγράμματι. Τὸ δὲ οἰκονομικὸν μέρος πρὸς συντήρησιν τοιαύτης ἐκτάκτου σχολῆς ἐξομαλύνεται κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπι-

τροπῆς διὰ τῆς συνενώσεως τῶν σχολῶν καὶ τῶν πόρων αὐτῶν καὶ τὸ τοιοῦτον μέτρον ἐν τισιν ἐνορίαις ἐφηρμόσθη ἤδη καὶ ἐτελεσφόρησε. Τὰ ἀφορῶντα δὲ τὴν κατάργησιν τῶν Νηπιαγωγείων, ὑπαγορευομένων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὑπὸ οἰκονομικῶν λόγων, ἐπιδοκιμάζει μὲν κατ' ἀρχὴν ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ προβλέπει λίαν δυσχερῆ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐφ' ᾧ καὶ θεωρεῖ ἀνεκτὴν τὴν ὑπαρξίν τῶν νηπιαγωγείων, ὅπου ὑφίστανται τοιαῦτα καὶ οἱ πόροι τῆς κοινότητος τὸ ἐπιτρέπουσι. Πρέπει δὲ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ ἐν λόγῳ Νηπιαγωγεῖα νήπια κάτω τῶν 6 ἐτῶν ἡλικίας, ἀσχολούμενα εἰς παιδιὰς καὶ ἄσματα καὶ εἰς τὴν διὰ πινάκων ἐκμάθησιν τοῦ ἀλφαβήτου. Τὸ ὀκτάτακτον δὲ τοῦτο πρόγραμμα, συνωδὰ τῇ ληθθείσῃ ἀποφάσει ὑπὸ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ ἐφαρμόζηται ἀλλαχοῦ μὲν πληῖρες, ἀλλαχοῦ δὲ περικοπτομένης ἀναλόγως τάξεως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς σχολῆς καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐνορίας.

Διὰ τὰ ἀφορῶντα δὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν, ἐνεκρίθη ἀποχρώντων λόγων ἕνεκα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, συμφώνως καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου, ἵνα αἱ τέσσαρες κατώτεροι τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ τοῦ ἐνιαίου ὀκτατάκτου προγράμματος ᾧσιν ἀπηλλαγμένοι τῶν ξένων γλωσσῶν, τῆς γαλλικῆς καὶ τουρκικῆς, διδασκομένης ἐν αὐταῖς τῆς μπητρικῆς μόνον γλώσσης. Ἐνεκρίθη πρὸς τούτοις ἡ ἐκ παραλλήλου διδασκαλία τῶν γλωσσῶν τούτων ὡς καὶ ἡ ἐνίσχυσίς αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσιν ἀΰξανομένων τῶν ὥρων τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ἡ δὲ Η' τάξις θὰ χρησιμεύῃ κυρίως ὡς τάξις γλωσσική, βάσιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς ἔχουσα τὰς γλώσσας ἑλληνικὴν, γαλλικὴν καὶ τουρκικὴν, τὰ δὲ βοηθητικὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα ἐν αὐτῇ θὰ κατέχωσι δευτερεύουσαν θέσιν, ἅτινα ἐκ τῶν προτέρων θὰ ᾧσι γνωστὰ τοῖς μαθηταῖς, τῆς διδασκαλίας αὐτῶν γινομένης εἰς ξένας γλώσσας καὶ ἰδίᾳ τὴν γαλλικὴν. Ὁ κύκλος δὲ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων θὰ συμπληροῦται κατὰ τὸ δυνατόν μέχρι τῆς Ζ' τάξεως συμπεριλαμβανομένης. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μέτρων σκέπτεται ἡ ἐπιτροπὴ ὅπως προσεχῶς ὑποδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως καὶ παρ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων σχολῆς ξένων γλωσσῶν, ἐν ᾗ θὰ φοιτῶσι μαθηταὶ φέροντες πιστοποιητικὰ τῆς ἀποφοιτήσεως αὐτῶν ἐκ τῆς Δ' τάξεως τοῦ δημοτικοῦ.

στ.) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνοπτικοῦ προγράμματος ἐνεκρίθη τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συνεδρίου ἡ αὐξησης τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρων καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενων, συνεστήθη δὲ τῇ ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος συντακτικῇ ἐπιτροπῇ ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψει καὶ μελετήσῃ τὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ διαμειψθέντα περὶ συστηματικῆς διδασκαλίας τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν προταθέντων μαθημάτων ὑγιεινῆς καὶ χειροτεχνημάτων ἐν τοῖς ἀρρεναγωγείοις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατυπωθέντων καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ πρὸς ἀναγραφὴν ἐν τῷ καταρτιζομένῳ προγράμματι καὶ τῶν εἰρημένων μαθημάτων. Ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τοῦ προταθέντος μαθήματος τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἐν τῷ προγράμματι παρέχωνται στοιχειώδεις γνώσεις τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, κατὰ τε τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τῇ Η' τάξει, ἐνθα κατὰ συνέχειαν θὰ διδάσκηται αὕτη, ὡς καὶ κατὰ τὸ μάθημα τῆς Ἰχνογραφίας, ἐξασκομένων τῶν μαθητῶν ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ μαθήματι περὶ τὰ σχήματα βυζαντινοῦ ρυθμοῦ καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις.

ζ.) Τὸ πρόγραμμα τοῦ Παρθεναγωγείου θὰ ἀπαρτίζεται συμφώνως καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συνεδρίου ἐξ 7 τάξεων, ἐνεκρίθη δὲ ὡς ἔχει τοῦτο ἐν τῷ ὑποβληθέντι σχεδίῳ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπενεχθεισὼν μόνων τῶν ἐξῆς τροποποιήσεων: νύξήθησαν αἱ ὥραι τῶν θρησκευτικῶν καὶ γαλλικῶν ἀρχομένης τῆς διδασκαλίας τοῦ τελευταίου τούτου μαθήματος ἀπὸ τῆς Ε' τάξεως· νύξήθησαν δὲ ὡσαύτως καὶ αἱ ὥραι τῆς Ἱστορίας καὶ Ἰχνογραφίας. Τὸ μάθημα τῆς Ὁδικῆς καὶ Γυμναστικῆς θὰ διδάσκηται ὅπως ἐν Ἀρρεναγωγείοις, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἡ δὲ Ἑκκλησι. Μουσικὴ θὰ διδάσκηται ἄνευ παρασημαντικῆς. Ἠλαττώθησαν αἱ ὥραι τῆς ἀριθμητικῆς καὶ κατηργήθη τὸ μάθημα τῆς χημείας καὶ γεωμετρίας, προστιθεμένων τῶν ὥρων τοῦ τελευταίου τούτου μαθήματος εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν γαλλικῶν ἐπὶ μᾶλλον αὐξανόμενων οὕτω αὐτῶν, συνεστήθη δὲ τῇ συντακτικῇ ἐπιτροπῇ ἵνα ἐν τῷ μαθήματι τῆς ἰχνογραφίας ληφθῇ τοιαύτη φροντὶς ὥστε νὰ παρατίθηνται κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ γεωμετρικαὶ γνώσεις, ληφθῇ δ' ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς

ταύτης ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ προγράμματος τῶν θηλέων καὶ ἡ συνεργασία τῶν ἐνταῦθα λογιωτέρων κυριῶν.

η.) Τὸ καταρτισθνόμενον πρόγραμμα τῶν τε ἀρρένων καὶ θηλέων πρὸς ἐπιτυχῇ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀνάγκη κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ συνεδρίου νὰ τροποποιηθῇ οὕτως ὥστε ἀφαιρουμένων μαθημάτων τινῶν νὰ προστεθῶσιν αὐτ' αὐτῶν ὅσα εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν ἀνταποκρίνονται πρὸς τῷ ἀναλυτικῷ δὲ τούτῳ προγράμματι προσαπατεῖται καὶ συγγραφὴ μεθοδικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν ἐν γένει τῶν μαθημάτων, ὡς καὶ ἐτέρων τοιούτων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐν αἷς σχολαῖς οἱ διδάσκαλοι εἰσιν ὀλιγώτεροι τῶν ὑπαρχουσῶν τάξεων. Ἐξηνέχθη πρὸς τούτοις ἡ γνώμη ὅπως ὡς κατώτατον ὅριον ἡλικίας τῶν μαθητῶν διὰ τὴν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὴν Α' τάξιν ὀρισθῇ τὸ ἕκτον ἔτος, ὡς ἀνώτατον δὲ τὸ ἔννατον, ἀναλόγως προσδιοριζομένης τῆς ἡλικίας καὶ διὰ τὰς ἄλλας τάξεις, ὀρισθῇ δὲ κατὰ προσέγγισιν καὶ ἡ κατ' οἶκον τῶν μαθητῶν ἐργασία, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἡλικίας καὶ τῆς μέσης τῶν παίδων ἀντιλήψεως, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὑγιεῖνοι λόγοι ἐπιβάλλουσι, καὶ διακανονισθῶσι διοικητικῶς αἱ σχέσεις τῶν δημοτικῶν σχολῶν πρὸς τὰ γυμνάσια, μὴ ὑποβαλλομένων εἰς εἰσιτηρίου ἐξετάσεις τῶν ἐφωδιασμένων διὰ ἐνδεικτικοῦ ἢ ἀπολυτηρίου τῶν σχολῶν τούτων.

Καὶ ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων γνωμοδοτήσεων ἐσκέφθη ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπιφυλάσσεται ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τοῦ προγράμματος νὰ ὑποβάλλῃ ἀρμοδίως τὴν πρότασιν ὅπως γένηται εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σεβ. Ἀρχιερεῖς ἡ δέουσα σύστασις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας τῶν Σχολῶν, ἃς δύναται νὰ συντηρήσῃ ἐκάστη ἐπαρχία· ἐνεκρίθη ἡ πρότασις περὶ συγγραφῆς μεθοδικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, τὸ ζήτημα περὶ ὁρίων ἡλικίας τῶν μαθητῶν ἐθεωρήθη ὡς λεπτομέρεια ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν διδασκάλων καὶ τῆς διευθύνσεως καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ μέτρον, ὡς τὰ μάλιστα συμβάλλον εἰς μόρφωσιν τῶν μαθητῶν καὶ περιφρούρησιν τῆς ὑγείας αὐτῶν, ἐὰν κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ γραφικὴ ἐργασία αὐτῶν διεξάγεται ἐν τῇ Σχολῇ ἢ κατ' οἶκον ὑπὸ τὴν ἀμεσονέπιστάσιαν τῶν διδασκάλων διημερευόντων ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐποπτευόντων

καὶ κατὰ τὰς κενὰς ὥρας τοὺς παῖδας, ἔτυχε δὲ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ διατυπωθεῖσα πρότασις περὶ κανονίσεως τῶν σχέσεων τῶν δημοτικῶν Σχολῶν πρὸς τὰ Γυμνάσια. Παρατηρηθέντος πρὸς τούτοις ὅτι εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν οὐ μικρὸν δύνатаι νὰ συντελέσῃ καὶ ὅταν ἡ διδασκαλία τῶν πλείστων μαθημάτων κατὰ τὰς τέσσαρας τοῦλάχιστον κατωτέρας τάξεις γένηται ὑφ' ἑνὸς καὶ μόνου διδασκάλου ἐν ἐκάστη τάξει, ἐνεκρίθη συνφθὰ τούτοις ἵνα πρὸς τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ θρησκευτικοῖς διδάσκωνται κατὰ τὰς τέσσαρας κατωτέρας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ βοηθητικὰ μαθήματα Γεωγραφίας, Ἱστορίας καὶ Φυσικῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ ἐν ἐκάστη τάξει ἀπαραιτήτως, ἐφαρμοζῆται δὲ, εἰ δυνατόν, τὸ τοιοῦτον καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσι, διδασκομένης τῆς Ἀριθμητικῆς μόνης πρὸς τοῖς λοιποῖς τεχνικοῖς μαθήμασι καὶ ὑπὸ ἄλλων διδασκάλων ἰδιαίτερος.

Αὗται εἰσὶν ἐν περιλήψει, Παναγιώτατε Δέσποτα, αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν μνημονευθεισῶν γνωμοδοτήσεων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου. Ὑποβάλλουσα δὲ εὐσεβάστως ταύτας τῇ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότητι πρὸς ἔγκρισιν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν περὶ Αὐτὴν Δύο τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων διὰ τὰ περαιτέρω, διατελεῖ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 8ῃ Μαρτίου 1900.

Ἡ Π. Κ. Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ πρόεδρος

† **Ὁ Κυζίκου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

Ὁ γραμματεὺς

Γρηγόριος Παπαδόπουλος

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ

Ἐν τῷ ἀπὸ 1/14 Νοεμβρίου ἐβδομαδιαίῳ φύλλῳ τοῦ **Φρουροῦ** (The guardian) τοῦ Μάντσεστερ ἀνέγνωμεν κομψὸν ἐν ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ στιχοῦργημα τοῦ κ. E. D. Stone, πεποιημένον κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀρχαίας ἐλεγεῖας εἰς στίχους ἡρφελεγεῖους τριάκοντα τέσσαρας. Τὸ γνωμικὸν τοῦτο ποιημάτιον, ἀρχαϊκὴν ἔχον τὴν ὕψην τοῦ λόγου καὶ γνησίως ἑλληνικὴν τὴν φράσιν τῶν βραχυλογουμένων ἠθικῶν νοημάτων, ἤτοι γνωμῶν, καταγλαΐζεται ἅμα καὶ ὑπ' ἰδίας σεμνότητος, ἀγιότη-

τος καὶ χάριτος, διὰ τὸ ἀκήρατον χριστιανικὸν πνεῦμα, ὑπ' οὗ φαίνεται ὁ ποιητὴς ἐμπνεόμενος τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν. Τὴν μικρὰν αὐτοῦ ἐλεγεῖαν ἐπέγραψεν ὁ κ. Stone **Σωφροσύνην**, ὄνομα κάλλιστον τῶν καλῶν. Ἀναδημοσιεύοντες δὲ τὸ ποιημάτιον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «**Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας**», ἀνευ ἄλλης περὶ τοῦ λεκτικοῦ παρατηρήσεως, καὶ ἀνευ λεπτομερεστέρως πολυπραγμοσύνης περὶ τῆς ἐσωτερικῆς συστάσεως τῆς τ' ἐλεγεῖας καὶ τῆς ἐν αὐτῇ παραστάσεως τῆς **ἐξόχου ἀπλῶς τῶν ἄλλων ἀρετῶν σωφροσύνης**, συγχάρομεν τῷ κυρίῳ Stone ἀπὸ ψυχῆς ἐπὶ τε τῷ ἑλληνισμῷ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ χριστιανισμῷ.

οὐ σοφίας ἀθάμαρτεν ἀνὴρ θείας τε προνοίας,

ὃς γλίσχροισι βροτοῖς εἶπε τὸ «μὴδὲν ἄγαν».

ἄλλος δ' αὖ σύμφωνον ἔπος φάτο, «μέτρον ἄριστον»,

καὶ σχεδὸν Ἑλλήνων ἴδε διδασκαλία.

ἡδέα γὰρ μάλα πολλὰ, φίλους ὡς νῆας ἀτάλλων,

θῆκε Πατήρ, τερπνῆς ἄφθονος εὐφροσύνης.

καὶ δὴ τοῖς φθονεροῖσιν ἐπιπλήσσω ἀγανακτεῖ,

τοῖς ἰδίᾳς πτωχῷ μὴ μεταδοῦσι τροφῆς.

ἔχθιστος γὰρ κεῖνος, ὃς ἡδέα πάντα διώκει,

ἐκ πίθου ἀπλήστως οἶνον ἀρυσσόμενος.

οὐδ' ἄρ' ὃ γ' αἰδεῖται τὸν πλησίον, εἰ δι' ἀνοίας

ἤμβροτε τῶν ἀγαθῶν, οἷα δίδωσι Θεός.

οὐ γὰρ πάνθ' ὅς' ἔχει θεόθεν δωρούμενος ἔγνω,

ἀλλ' ἦτοι σφαλερῶ ταῦτ' ἀπένειμε τύχῃ,

ἢ σθένει οἰκείῳ θρασὺς ὧν σοφία τε πέποιθεν,

οὐδ' ἐθέλει νομίσαι καὶ τάδε δῶρα Θεοῦ.

σχέτλιος, οὐδὲ τόδ' οἶδε, μακάρτερον ἔμμεναι ἄλλων

πρὸς δ' ἔτι καὶ πλείω κτώμενον, ὃς γε διδοῖ.

οὕτω γὰρ Πατὴρ υἱὸς ἐπουρανίου καλέεσθαι

ἄξιός, εὐπορίαν πᾶσι χαριζόμενος.

ὦ Πάτερ ἀνθρώπων, πολυώνυμε, δῶτορ ἐάων,

εἴ τι μέλει τῶν σῶν, ὡς μέλει, εἰσαίτοις·

ἀφραδίην ἀπέρυκε, δίδου δ' ἀγάπην ἐρατεινὴν,

καὶ χάριν εἰρήνην τ' ἀντὶ διχοστασίας.

σῶσον, ἐπεὶ σὺ φιλεῖς, σῶσον φρένας· ἔξοχον ἄλλων

φαίη κέν τις ἀπλῶς σωφροσύνην ἀρετῶν.

εὐφροσύνη τ' εὐϋμνος ἀδελφεὰ αὐτε κέκληται

σωφροσύνης, μήτρὸς τ' ἐκγεγάσι μῆς.

λίσσόμεθ', οὐ γὰρ τῆλε σύ γ' ἐν νεφέλαις ἀποκρύπτει

ἀλλὰ παρῶν φωνῆς ἐκλυες εὐχομένων.

οὐδ' ὠκνεῖς βροτὸς αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι,

οὐδ' Αἶδον περᾶν, ὅφρα θάνοι Θάνατος.

ζῶμεν ἄρ' ὡς μέτοχοι ζωῆς, ἢ μὴδὲν ἔπεσται,

ἢν μὴ Πατὴρ δοκῇ τῷ φιλέοντι, τέλος.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΩΝΕΙΟΝ

ὑπὸ τοῦ ἐπιδόκου Σεβαστείας Ἀνθίμου.

Τί δὲ ὁ Ἰωάννης φρονεῖ ἐν τῷ σχετικῷ τούτῳ κεφαλαίῳ; Ὁ Ἰωάννης καὶ ἐνταῦθα ἀκολουθῶν ἀντίθετον ὁδὸν πρὸς τὸν Φίλωνα ἀποκαλεῖ τὸν Λόγον αὐτοῦ ἀληθῆ τοῦ Θεοῦ εἰκόνα καὶ ἀκραιφνὲς αὐτοῦ ἀπαύγασμα, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον τῷ Πατρὶ· «ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμέν» (Ἰωαν. 10,30) «ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ — ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ» (Ἰωαν. 10,38, 14,11), ἔχοντα πάντα τὰ προσόντα καὶ ιδιώματα, ἅτινα καὶ ὁ Θεὸς (Πατὴρ) αὐτός. Οὕτω ὁ Ἰωάννης ἀποκαλῶν πνεῦμα τὸν Θεὸν «πνεῦμα ὁ Θεός» (Ἰωαν. 4,24) καὶ τὸν Λόγον τοιοῦτον παραδέχεται ἐν οἷς λέγει «καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωαν. 1,1), ὅστις Θεὸς ὢν ἀληθινός, ἔσται καὶ πνεῦμα ὡς ὁ Θεὸς Πατὴρ, αἰώνιον δὲ καὶ ἀναρχον τὸν Λόγον ἀποφαίνεται ὡς τὸν Πατέρα ἐν οἷς λέγει «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωαν. 1,1), καὶ ἀλλάχου «καὶ νῦν δόξασόν με Πάτερ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί» (Ἰωαν. 17,5). Ἡ φιλώνειος ἄρα περὶ Λόγου ἀρχὴ πάντως διάφορος οὖσα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰωάννου, ἔχει τὸ ἀνάλογον αὐτῆς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ὠριγένης καὶ τοῦ Ἀρείου, οὗσαι καὶ αὗται τοῦ λόγου ὑποβιβαστικά, καὶ ἐν μοίρᾳ ἑτερουσίας ὄντος θετικά. «Τινὰς διὰ τὴν προπέτειαν ὑποτίθεσθαι τὸν Σωτῆρα εἶναι τὸν ἐπὶ πᾶσι Θεόν· ἀλλ' οὔτε γε ἡμεῖς τοιοῦτον, οἱ πειθόμενοι αὐτῷ λέγοντι «ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με μείζων μου ἐστίν» (Κατὰ Κέλσου βιβλ. ν'). καὶ ἀλλάχου «τίθηναι τὸ ἄρθρον (ὁ Ἰωάννης) ὅτι ἡ Θεὸς ὀνομασία ἐπὶ τοῦ ἀγεννήτου τάσσεται τῶν ὅλων αἰτίου· σιωπᾷ δὲ αὐτὸ ὅτε ὁ Λόγος Θεὸς ὀνομάζεται» (εἰς Ἰωαν. τομ. Β').

Ἐν τούτοις δεόν ἵνα εἰς τὰ περὶ προσόντων καὶ ιδιωμάτων τῶν δύο λόγων εἰσέλθωμεν ὅπως καταφανέστερον δεῖχθῇ ἡ περὶ Λόγον διαφορὰ τῶν δύο ἀρχῶν τούτων. Σημειωτέον δ' ὅτι ὁ Φίλων, τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἀποδίδους διαφόρους προσωνυμίας καὶ ἰκανότητος, καθίστησι δύσκολον τὴν σύλληψιν ἀληθοῦς παραστάσεως περὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐννοίας τοῦ Λόγου, οἱ δὲ θεολογοῦντες κριτικοί, ἐκ τινων ἐκείνου ἀπομεμονωμένων κέ-

φράσεων, εἰς αὐθαιρέτους καὶ ὑποκειμενικὰς ὁλως προάγονται κρίσεις· ἀλλ' ἡμεῖς ἀμερολήπτως καὶ ἐπισταμένως θέλομεν ἀναλύσει καὶ τὰς ἐννοίας ταύτας κατὰ τὸ δυνατόν. Ὁ Φίλων ἀποκαλῶν τὸν Λόγον αὐτοῦ «Θεὸν» «μονογενῆ» «ἄγγελον» «ἀρχάγγελον», «ἄγγελον πρεσβύτατον, ἀρχάγγελον πολυώνυμον» (De confus. Ling. 29), «ἀρχιερέα», «ὁ ἀρχιερεὺς Λόγος ἐνδιατρίβειν δεῖ ἐν τοῖς ἁγίοις δώμασιν» (De Cigant. 11,291), «παράκλητον» (Vita Moys. L. III), τίθησιν ἀναφορὰν καὶ σχέσιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου, ὅστις ἐπίσης προσωνυμεῖται «Θεός» «καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωαν. 1,1), «μονογενὴς» «ὁ μονογενὴς υἱός» (Ἰωαν. 1,18), παράκλητος «παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν» (Α. Ἰωαν. 2,1), οὐδέποτε δὲ ἀρχιερέα, ἄγγελον ἢ ἀρχάγγελον. Καὶ ἐν πρώτοις ὁ φιλώνειος Λόγος Θεὸς ἀποκαλούμενος, οὐδόλως νοεῖται κατὰ τὴν τοῦ Ἰωάννου ἀντίληψιν. Οὕτω παρὰ μὲν τῷ Ἰωάννῃ τὸ ὄνομα Θεός «καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος» κείμενον εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν δηλοῖ τὴν πληρεστάτην κατ' οὐσίαν μεταξὺ Θεοῦ (πατρὸς) καὶ (υἱοῦ) Λόγου ἐνότητά, καὶ συμφῶνως τῇ παραστάσει ταύτῃ ἀποδίδωσι τῷ Λόγῳ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ προσόντα τῆς ζωῆς καὶ τῆς οὐσίας, ἅτινα καὶ τῷ πατρὶ αὐτῷ (Ἰωαν. 1,5. 5,26. κ.τ.λ.) παρὰ δὲ τῷ Φίλῳ τούναντίον προσάγορεῖται μὲν ὁ Λόγος Θεός, ἀλλὰ δεύτερος (second Dieu), ἥτοι κατώτερος τοῦ πρώτου, οὔτε ὁμοούσιος διπλὸν ὅτι τοῦ πατρὸς, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ ὀψόμεθα κεφαλαίῳ, οὔτε συναΐδιος καὶ σύγχρονος αὐτῷ, ἀλλὰ κατὰ θέλησιν Θεοῦ δημιουργηθείς, τοῦ μὲν κόσμου ἀπόντος οὔτε ὁ Λόγος ἠθέλεν ἦν, εἰ δὲ ὁ Θεὸς τοῦ Φίλωνος δι' ἑτέρου τινὸς τρόπου (ex machina), τὸν κόσμον ἐδημιούργει, οὔτε ὁ Λόγος πάντως ὑφίστατο, οὔτε τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς περὶ αὐτοῦ θέμα, ἐν ᾧ ὁ Εὐαγγελικὸς Λόγος προελθὼν ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς οὐσίας, οὐχὶ δὲ κατὰ θέλησιν, τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸ τῆς δημιουργίας ἦν τέλειος Θεός (Ἰωαν. 1,1), καὶ μετ' αὐτὴν ὡς ἄνθρωπος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (1,14). Ὁ Φίλων ἄρα ἐν σχετικῇ τινι ἐννοίᾳ ἐννοεῖ τὴν θεότητα τοῦ Λόγου «οὗτος γὰρ ὁ Λόγος—ἡμῶν τῶν ἀτελῶν ἂν εἴη Θεός (Leg. Alleg. III, 61, p. 121), ἐν ᾗ καὶ ἡ Ἁγία Γραφή, ἀποκαλοῦσα θεοὺς τοὺς δικαίους (τελείους) ἄνδρας—κριτὰς ἄρχοντας—πρὸς οὓς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο «ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε» (ψαλμ. πα'. 6.). Καταχρηστικῶς δὲ ὁ Φίλων ἀπονέμων τῷ Λό-

γφ αὐτοῦ τὴν Θεὸς ὀνομασίαν ἀνάρθρως ταύτην πάντοτε ἐκφέρει— Θεὸς — ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ κυρίως Θεοῦ ἐνάρθρως (ὁ Θεός)· «ὁ μὲν ἀληθινὸς Θεὸς εἷς ἐστίν· οἱ δὲ ἐν καταχρήσει λεγόμενοι πλείους. Διὸ καὶ ὁ ἱερὸς Λόγος ἐν τῷ παρόντι τὸν μὲν ἀληθείᾳ διὰ τοῦ ἄρθρου μεμίνυκεν εἰπὼν, ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· τὸν δὲ ἐν καταχρήσει χωρὶς ἄρθρου — καλῶν δὲ Θεὸν τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ λόγον» (De Somnis Livre I.38 p. 262. καὶ Ὁριγ. Ἰωαν. τομ. β'). Καὶ διῃσχυρίζονται μὲν τινες— ἥδη ἀπὸ τοῦ Ὁριγένους—ὅτι καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ 4ου εὐαγγελίου τοιαύτην μεταξὺ Θεοῦ (πατρὸς) καὶ Λόγου (Θεοῦ) διάκρισιν ποιούμενος ἀνάρθρως πάντοτε, ὡς καὶ ὁ Φίλων, ἐκφέρει τὴν προσωνυμίαν ταύτην προκειμένου περὶ τοῦ Λόγου «καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος», παρατηρητέον ὅμως ὅτι, ἡ ἀνάρθρως αὕτη ἐκφορὰ τοῦ κατηγορουμέ- (Θεός) οὐχὶ πρὸς ὑποβίβασιν τίθεται τοῦ Λόγου, ὅστις ἀλλαχοῦ ἐνάρθρως προσωνυμεῖται, (Α'. Ἰωαν. 5,20), ἀλλὰ διότι τὴν θείαν οὐσίαν, τὴν κατ' οὐσίαν ἐνότητα μετὰ τοῦ Θεοῦ πατρὸς προσδιορίζει—ἀνάρθρως ἀλλαχοῦ προσωνυμουμένου «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰωαν. 1,18)— καὶ οὐχὶ τὴν θείαν ὑπόστασιν. Ὡσαύτως ὁ φιλόνειος Λόγος ἄγγελος καὶ ἀρχάγγελος προσωνυμούμενος ἐκλαμβάνεται ἐν ἐννοίᾳ ἀπεσταλμένου καὶ ὑπαρέτου, προβληθέντος ἐξ ἀνάγκης πρὸς σκοπὸν, οὗ ἄνευ ἐν ἀνυπαρξίᾳ βυθίζεται, εἰς οὐδεμίαν δὲ σχέσιν καὶ ἀναφορὰν μεταξὺ Μεσσίου καὶ Μεσσιανικῆς βασιλείας ἔρχεται ὁ Λόγος αὐτοῦ· ἀρχάγγελος δὲ καλεῖται, ὡς πρῶτος μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀναριθμητῶν λόγων ἀγγέλων προσ- αγορευομένων, ἐν ἴσῃ μὲν μοίρᾳ μετ' αὐτῶν τιθέμενος καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν χαρακτήρων καὶ ιδιοτήτων παριστάμενος, διαφέρων δὲ κατὰ τὰ πρωτεῖα μόνον «ἀρχάγγελος», ἐν ᾧ τούναντιον προφανῆς ἡ ἀντίθεσις παρὰ τε τῷ Ἰωάννῃ καὶ τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς ἀνδράσι, τοῦ Λόγου ἀφ' ἐνὸς ὡς ἀνωτέρου ὄντος καὶ προστάσσοντος, καὶ τῶν ἀγγέλων ὡς κατωτέρων καὶ ὑπηρετῶν (ὅρα Ἰωαν. 1,52. πρὸβλ. καὶ Ματθ. 4,11. 13,41. Μαρκ. 1,13, 13,32).

Ὁ φιλόνειος Λόγος εἶπομεν ὅτι καλεῖται ἀρχιερεὺς καὶ παράκλητος, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὴν περὶ Χριστοῦ, ὡς μεσίτου, διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀντίληψιν καθ' ἣν, ὁ Λόγος ἐν τάξει ἀγγέλου, ἥτοι κατωτέρου ὄντος, μεσιτεύει πρὸς ἀνώτερον, μεταφέρων τὰς βουλὰς αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπήκοον, μεθ' οὗ ὁ Θεὸς ἀδυνα-

τεῖ, ὡς εἰς ἀκάθαρτον ὄν, εἰς οἵανδήποτε ἵνα ἐλ- θῇ σχέσιν «πρεσβευτὰς τοῦ ἡγεμόνος πρὸς τὸ ὑπήκοον· οὐ γὰρ ἦν θέμις πεφυρμένης ὕλης ψαύειν τὸν ἴδιον καὶ μακάριον (De Quis Ber. 42. p. 501. De vita cffer. 13 p. 335.), ὁ δὲ εὐ- αγγελικὸς λόγος παράκλητος καλούμενος παρί- σταται ὑπὸ τὴν ἐννοίαν μεσίτου διὰ τὴν Μεσσια- νικὴν σαρκωθέντος βασιλείαν, ὅπερ οὐδέποτε ὁ Φίλων ἐφαντάσθη, ἐν ἣ πάντες ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ τείνομεν. Ἀπασαί ἄρα αἱ πρόσσηγορίαι δι' ὧν ὁ φιλόνειος χαρακτηρίζεται Λόγος, καὶ αἴτι- νες εἰς τὴν κριτικὴν ἔδωκαν ὅπως τοιαῦτα ἐξα- γάγῃ συμπεράσματα, εἰσὶν ἐν σημασίᾳ συμφῶ- νῳ μὲν τῇ διδασκαλίᾳ ἐκείνου, πάντῃ δὲ ἀλλο- τρία πρὸς τὴν τοῦ Ἰωάννου. Διὰ τῶν δύο δὲ τού- των ἐν πολλοῖς ὁμοίων προσωνυμιῶν—αἵτινες τοὺς ἐρμηνευτὰς ἐσκανδάλισαν—δύο διάφοροι καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι περὶ Λόγον ἐκδηλοῦν- ται ἀρχαί, ὧν ἵνα συλλάβῃ τις τὸν ἀληθῆ νοῦν δέον ἀμφοτέρων τὴν διδασκαλίαν νὰ διέλθῃ, ἐκ μιᾶς δὲ ἀπομεμονωμένης ἐκφράσεως ἐκ δύο ἢ τριῶν κοινῶν λέξεων, ἥκιστα κατανοεῖται τὸ ἀ- ληθές πνεῦμα τοῦ συγγραφέως καὶ ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

(ἔπεται συνέχεια)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ἀριθ. Πρωτοκ. 4835.

Καλεῖται ἡ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνου, θυγάτηρ Δημητρίου Παπαγγελῆ, ἐξ Ἐξαστέρου τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας, ὑπή- κοος ὁθωμανῇ, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ἵνα τὴν πρώτην δικά- σιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμ- φανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐαυτῆς ἀνδρὸς Κωνσταντίνου Στυ- λιανοῦ, ἐργάτου τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν, ὑπηκόου ὁθω- μανῶν, κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐναγομένη ἐπὶ διαζεύ- ξει. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγή θεωρηθῇ- σεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα κλήσις τρεῖς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλη- σιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

2

Ὁ Κοινοτὸς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΓΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

1948

НБ ОНУ



878889

07/04/23

Т. III. 726283